

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/4 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplace Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vând în Sibiu: la librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat & loterie.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Lăsați ogni speranța...

(m.) Ideea asimilării altor popoare doară nici n'a fost primită cu mai mare entuziasm, ca la Maghiari, realizarea ei, ca în Ungaria și cu toate acestea chiar aici încercările de asimilare, de contopire a popoarelor nemaghiare în rassa maghiară, au suferit cea mai desăvârșită derută.

În special o putem afirma aceasta despre încercările făcute față de noi, de Români, la cari asimilarea, sau pentru cazul nostru, maghiarizarea, n'a făcut nici un progres vădit și nu sînt prospecte să facă nici în viitor.

Causele acestei derute sînt ușor de aflat pentru ori-și-cine, care cunoaște firea și caracterul popoarelor din Ungaria și îndeosebi caracterul național al popoarelor din Ardeal, unde progresele de maghiarizare sînt zero.

Pentru-ca un popor se poate asimila pe altul, se recer cu deosebire două condițiuni esențiale, cari lipsind, asimilarea este imposibilă. O condițiune se recer dela poporul asimilator și alta dela cel menit a fi asimilat. Poporul asimilator trebuie să aibă aptitudini spirituale și morale superioare, față de celalalt popor, ear' acesta earăși trebuie să fie de un caracter național puțin dezvoltat, să aibă calități mai inferioare, ca astfel îndulcit de caracterul poporului străin, așa zicend pe nesimțite se-și peardă tot ceea-ce constituie eul seu național și se se asimileze.

Dacă aceste condițiuni există mai mult sau mai puțin la două diferite popoare, se poate îndeplini asimilarea, favorisată fiind și de anumite împrejurări locale.

Să esaminăm acum intru-cât există și se pot valida aceste condiții în cazul nostru.

Poporul maghiar, care din nefericire și-a impus problema de a ne asimila, nu este cu nimic superior poporului nostru, nici în privința aptitudinilor spirituale, nici în privința morală. Calitățile nobile ale caracterului poporului maghiar le aflăm și la poporul nostru, dar' în număr poate mai mare, fără de a exista la noi toate acele scăderi, cari îl fac pe Maghiar repulsiv. Astfel în privința acestor noi și Maghiari stăm față în față cam pe o treaptă egală, fără de a fi superiori în aptitudini unul față de celalalt.

Maghiarilor le lipsește forța naturală de asimilare și ei nu vor a pricepe, că aceasta nu se poate înlocui cu forța măiestrită, cu forța brutală, prin

care ni-se impune maghiarizarea, cu scopul de a ne asimila.

Dar' dacă poporul maghiar nu întru-nește poporul principal de popor asimilator — superioritatea în aptitudini și calități — cu atât mai puțin întrunim noi condiția recerută dela un popor menit pentru asimilare.

La poporul român conștiința națională a fost dezvoltată de secolii, la care ținea atât de mult, încât chiar și legea (religiunea) sa a declarat-o de națională, de lege românească. La el naționalitatea și legea erau una și aceeași, la care a ținut cu sfințina, cu care ține și acum la ambele.

De altfel alipirea strînsă la naționalitatea proprie este o caracteristică comună a popoarelor ardeleni, ceea-ce în alte țări poliglote nu se manifestă așa pregnant. Pe cât de diferite sînt la caracter și înșușiri aceste popoare, pe atât de mult se unesc în o caracteristică comună: în strictețea de a-și păstra rassa proprie.

Această însușire a popoarelor ardeleni s'a observat de mult. A observat-o și a marcat-o deja la finea secolului trecut scriitorul ardelen Lebrecht, care în o carte a sa etnografică apărută la 1792, asupra popoarelor transilvane, în privința aceasta scrie următoarele:

„Pe lângă toată coatingerea popoarelor, cari locuiesc destul de amestecate în Ardeal, ele nu împrumută unul dela altul nimic, ci își păstrează întotdeauna neatîns caracterul național, precum și religiunea, datinele și obiceiurile.

Această constanță și predilecție de a transplanta la urmași datinele naționale proprii, portul, religiunea, modul de cugetare, — pe lângă o amestecătură atât de mare a caracterelor, pe același teritor și în același sat, — este trăsătura caracteristică principală a Ardeleanului.”

Această caracteristică este foarte nimerită. Popoarele din Ardeal sînt atât de conservative față de naționalitatea lor, încât nici între Maghiari și Sécui, (înțelegem poporul), două rase foarte aproape înrudite, nu se face mai de loc amestecare, asimilare. Dar' dintre celelalte popoare, al nostru der cel mai riguros întru păstrarea naționalității sale.

Dacă Maghiarii, înainte de a bate alarma și a se apuca de munca sisifică a maghiarizării, ar fi luat în considerare cele schițate aci, ar fi încunjurat atâtea sbuciumări zădărnice și n'ar fi ajuns

Michael Lebrecht: Über den Nationalcharakter der in Siebenbürgen befindlichen Nationen, Wien, 1792, pag. 8.

abia acum la convingerea ce o aflăm mărturisită în primul articol al lui „Pesti Hírlap” dela 11 August c., că:

„Rezultatul asimilării a fost nul; datele vesitelor practice l-au făcut să dispară cum dispare negura sub influența razelor solare.”

Câți dintre Maghiari vor mărturisii credința exprimată în aceste șire, nu știm, dar' pe basa celor atinse mai sus, zicem și acela, cari cred încă în rezultatele maghiarizării forțate:

Lăsați ogni speranța...

Sibiu, 15 Sept. n.

„Hamburger Nachrichten” ia poziție contra violenței presei germane, care a erupt nebunește în urma condamnării lui Dreyfus. Fostul organ al lui Bismarck, zice:

„Chiar și când Dreyfus ar fi nevinovat din toate punctele de vedere — ceea-ce deocamdată nu putem crede — după părerea noastră nici atunci n'ar avé presa germană motiv să strige „tulai!” N'aveim nimic contra compasiunii umane, dar' aceasta nu-i iertat să se facă pe socoteala intereselor noastre politice și a demnității noastre naționale.

Toată presa dreyfusistă, nejdovească — câtă ar exista — poate să însemne această vorbă cuminte.

Emke, din Cluj, a votat o subvențiune de 1200 fl. dlui Janosó Benedek, pentru cartea sa „Román nemzetiségi törekvés története és jelen állapota”. Votarea acestei sume s'a făcut pe baza recenziunii favorabile, ce au prezentat-o groful Kunn Géza, Dr. Szádeczky și faimosul Moldovan Gergely. — Va să zică totuși e societate „literară și științifică” Emke...

Politica desnaționalizării.

Pare-că încep a prinde minte toți puternicii situației — potentați și popoare — cari de atâtea timp urmează politica desnaționalizării...

Germanii și Rușii recunosc că pe Poloni nu-i pot nesii germanisa, nici rusifica — cari de atâtea trece vorba despre — Polonia rediviva.

Maghiarii, cari ca și niște moine politice și pitice au imitat politica Germaniei față de Poloni, și au aplicat-o față cu toate naționalitățile din țeară, încep a recunoaște și a mărturisii, că maghiarizarea și-le-au făcut despre maghiarizarea Nemaghiarilor dispar ca niște neguri la lumina soarelui. O mărturisesc însuși arhiepiscopul și ministrul sécuii Beksics.

În categoria aceasta de idei o știre interesantă ne comunică ziarul „Kraj” din Petersburg.

Correspondentul din Varșovia al numitei foi a avut o întrebare cu celebrul profesor german Hans Delbrück, care a făcut prețioase mărturisiri.

„L-a întrebat, că oare ideea desnaționalizării nu o găsește imorală și nepractică în privința umanismului și în spiritul adevăratului progres?”

După oare-care hesitare profesorul Delbrück a răspuns:

„Eu cred, că de aceea e imorală, pentru-că nu e practică; de altfel e tot una”. (Ce e imoral nu e practic).

La întrebarea dacă se va îmbunătăți situația Polonilor în Germania, Delbrück a răspuns:

„Nu cred; cel puțin în viitorul apropiat nu. Sînt însă de părerea că activitatea Hekatiștilor (un fel de emișioni germani. Red. » Trib. ») și a comisiunii de colonizare și rămâne lipsită de ori-ce rezultat”.

Maghiarii și Kulturgyletiștii nostri, cari au început să imiteze pe Hekatiștii din Germania, ar face bine să ție notă de declarația profesorului Delbrück, mai ales că se țin așa de mult a fi în curent cu umanismul și adevăratul progres.... — Ori nu?

DIN BUCOVINA.

Acțiunea clerului.

Baronul Bourguignon face cuceriri. Până acum avea de lucru mai ales numai cu „Patria”, și a reușit să îndârjească la o luptă și mai energică. Mai pe urmă — bagseamă în urma legăturilor sale cu Metropolitul Arcadie — s'a apucat a ataca clerul și a reușit a produ-e o reacțiune frumoasă, care nu va întârzia a-și da roadele sale bune pentru deșteptarea românismului în Bucovina.

Vorbirea dela 18 Aug. n. prin care a atacat patriotismul clerului român a provocat deja 2 proteste energice: al preoților din Câmpulung și al deputaților români. În al treilea protest s'a lansat de către preoții din tractul Homorului — și o acțiune energică generală e în pornire.

Un apel către cler.

Pentru a porni o generală acțiune s'a emis următorul apel:

Prea venerabililor frați în Christos! Răspunsul presidentului țerei a dlui baron Bourguignon din 18 August, prin

care a fost inculpat clerul ort. orient. român din Bucovina, precum și familiile lor direct de lipsă de loialitate și adevărat patriotice, ne-a jignit cele mai sfinte sentimente de patriotice și iubire de neam.

Această vătămare gravă nu poate să fie convingerea dlui baron Bourguignon, ci ea este de privit ca un rezultat al informațiilor reuțicioase din partea dușmanilor bisericești ortodoxe și a clerului român. Aceste enunțaiții nepregetate cuprind insulte și agravările cele mai cumplite la adresa noastră, ca păstori sufletești, crescători și conducători ai poporului și ca părinți ai familiilor noastre.

Situațiunea produsă în țeară prin atacurile dușmănoase din partea adversarilor credinței și limbii noastre, contra preoției române și a familiilor acestora spre a le discredită și a răpi astfel viitorul, e însuportabilă.

Prin sus numitul răspuns al presidentului țerei vedem pangărită demnitătea noastră preoțească, subminată autonomia bisericești, periclitat viitorul copiilor nostri, ear' cel mai patriotic popor de sub sceptrul habsburgic, care totdeauna s'a strălucit prin neclătită fidelitate către imperiu și dinastie, batjocurit în cele mai sfinte sentimente!

Spre a rehabilita renumele nostru de patrioți adevărați, care a fost atacat în ziuă memorabilă de 18 August, trebuie să dobândim prin măsuri energice o satisfacere corăspunzătoare, aducând la cunoștința locurilor competente plângerile noastre juste și informațiunile adevărate, substernând totodată preiubitul nostru Monarch omagii de loialitate neclătită și patriotice adevărate.

Spre acest scop vă invit, stimaților frați! la o energie și solidară împreună pășire!

Vă invit, venerabililor părinți, ca împreună să răsună glasul patrioților adânc jigniți!

Ca să fiu asigurat de unanimă conțelegere, vă rog cu toată insistența a-mi comunica până în 8 zile, dela ziuă publicării acestui apel, ori de veți pute participa la o atare adunare în ori-ce loc, al cărui timp se va hotărî după ce voiu primi dela fiecare venerabil conlucrător în via Domnului declarația participării sau a solidarității.

Binevoii a trimite aceste declarații recomandat la adresa mea.

Implorând ajutorul Domnului, vă salut Drag o ești, în 29 Aug. (10 Sept.) 1899.

Atanasie Procopovici, paroch în Dragoești p. u. Mazanaești.

Prigonirile continuă.

De altfel prigonirile continuă și, grație baronului Bourguignon, nu e departe timpul să vedem în mișcare toată românimea din Bucovina.

Confiscările „Patriei” deasemenea continuă. A 31-a confiscare s'a săvârșit. O nouă prigonire se face contra studenților. Eată ce și-se depeșează „Patriei”:

mulți, pentru aceea era bogat și în oameni sinceri, cari îndrăzneau să-mi spună, ce ni înimă le zăcea! Era Român, ca și nici unul dintre Beușeni; și mai pe sus de toate simțimintele, faptele și maniera lui erau atât de distinte și de umanitare, încât nu puteau conșuna cu spiritul secolului nostru decadent! Gimnasiul de Beiuș a pierdut în el un profesor de rare scăderi, ear' gimnasiul de stat din Beregszász — unde e transpus dnia-lui — câștigă în el o forță de rară folosință! E drept, că a fost crescut cu prescură și cu stipendii românești, câștigate cu sudoarea frunței, celor îmbrăcați în suman și în opineă, dar' trebuie să le uităm acestea, când știu prea bine, că prin aceasta și-se face serviciu frumos măreței idei de înfrățire!... Profesorul Csighi e conștu de chemarea sa și-i dorim, ca razele științei și ale manierei lui să pătrundă în adâncul inimilor fraților nostri, ca în scurt timp să putem saluta în creaturile lui pronunțate „alterego” al dînsului! Dece Dumnezeu, ca esența culturală sale să rămână neștercursă din sufletele fraților nostri! În scurt timp atunci obiect de admirare și umire vor fi scumpii frați maghiari înaintea lumii civilizate!... Eu, ca patriot bun felhorean asta din inimă o doresc! În felicit din adâncul inimei pe frații nostri și le doresc mulți și nenumărați profesori, ca și dl Csighi!...

Ear' limbilor reuțicioase le recomand tăcere — nu cumva infuriându-l pe dl Csighi, silit să fie numai de ciuda

FOIȚA „TRIBUNEI”

Scrisori din Beiuș.

— Septembrie 1899 n. III.

Pe gimnasiul din Beiuș falfăie steagul „piros-fehér-zöld”. Sigur notarul despărțământului „Astrei” repetază „közívánatra” înaintea studenților toatal înfrățirei!... Aș! De loc nu! — Di Diamandă e cuprins în alte părți!

Steagul ungurec acum odată nu are nici o însemnătate pentru noi! Acum decurg înscrierile în gimnasiul din Beiuș.

Pentru aceea falfăie steagul ungurec pe acoperișul gimnasiului românesc. Atâtea-i tot și nimic mai mult. E pesimist și ultraist acela, care vede în aceasta pericol pentru acest gimnasiu! Ba din contră. E un avantaj nespud falfăirea steagului!...

Pe gimnasiul unguresc din Oradea nu este steag — pe gimnasiul românesc din Beiuș este! Să nu gândiți însă că pentru aceasta se pot face imputări patronului și directoratului gimnasiului din Beiuș! De loc nu! Ungurii sînt atât de gentili față de ei, încât remunerația acestei gentilități atunci e mai potrivită, când se arată și mai patrioți decât patrioții — și apoi și mai Maghiari decât Maghiarii. Afară de asta luăm în considerare, dlor, că trebuie să fim și consecvenți!

Dacă înainte de asta cu 2 săptămâni răsunat au păreții gimnasiului românesc de „Isten áld meg a magyart” — se cuvine, că peste 14 zile se falfăie steagul unguresc pe aceeași instituțiune românească, unde Pap János, tăgăduitorul originii sale de român — a fost crescut și educat, căci numai prin astfel de conveniențe poți ajunge scopul măreț al înfrățirii, când — „magyar lesz itt minden, minden!”

Feri Doamne însă să-l acuz pe patron și pe dl director pentru acest semn al înfrățirii. E vinovată singură soarta, că nu produce un vânt puternic, care să ștergă această rușine de fațea acestei instituțiuni românești!...

S'a deschis anul școlastic. Vieață șgomotoasă; mișcări necontenite; umbrelte grăbitoare; fețe triste și vesede; bligate voioase, voci supărate; variație de figuri; cunoscuți, necunoscuți; vechi și noi veniți; ici vorba hădă românească, colo dulce și sonora limbă ungurească — încât sună și răsună de ea părșii gimnasiului românesc din Beiuș!...

Stau pe gânduri!... Nu-i sarcină mai obositoare, ca și — a gândurilor! Părintele cu fruntea încrețită de bucuria gândurilor sale lumina ochilor, sacarina gândurilor însă, grija acelor, cari chemați ar fi a da seamă despre rezultatele frumoase, cari părintele ajuns le-ar dori sub paza lor! Șterge câteva lacrimi din ochii soi binevoitori și se depărtează cu sarcina unui gând obositor — îngrijorat de re-

sultatul și viitorul iubitudinii seu fiu. Obosit de gânduri doarme, și visează visuri dulci și frumoase. Iși vede băiatul reînțors din gimnasiu dela Beiuș vorbind lucruri interesante și frumoase în scumpa limbă a mamei sale — perfect și fără greșeli, și visează, că el, care din vitrojitate soartei n'a putut pătrunde în comora neprețuită a limbii materne — el încă va învăța dela iubitudii seu și cu mândrie va exclama: „Eată! Și asta dela scumpul meu am auzit-o!”

Dee D-zeu, că acea oboseală, care acest frumos vis i-a produs în somnul dulce al părintelui ostenit să dureze mult, foarte mult; căci e frumos a visa și e urât a te trezi!

„Nesuccesul eu atâtea te deprimă mai tare, cu cât ești mai sigur de succes” („Familia”) — și astfel neîmplinirea visului cu atâtea și mai frumoasă, cu cât e mai dulce și mai frumos și mai realizabil acel vis!... Dormi numai, dar' — dormi în pace!...

Creșterea studenților din Beiuș e unică în toată țeară: e patentată și mai pe sus de loc e patriotice (!). În clășile inferioare limba propunerii e limba română, în clășile superioare e cea maghiară. Trebuie să constatăm, că de loc nu e lucru consecvent!... De ce să nu fie limba de propuneri în clășile inferioare limba maghiară?!... Doar nu pentru aceea sîntem frați, ca să ne fie rușine a inspira suflare ungurească deja în spiritele fragede din clasele inferioare?!... Chiar atâtea putem face cu tot dragul; — înainte dar'!

Suceava, 12 Septembrie n. Prigonirile din partea inspectorului școlar al țerei s'au pornit cu mare furie și asupra gimnasiaștilor noștri. Zece studenți sunt respinși fără motive dela esamenul de maturitate.

În chestia macedoneană.

(Urmare și fine).

Un câștig enorm este menținerea formei administrative de veacuri esistență la Macedo-Români: Eforia. Pentru a înțelege importanța acestui sistem în propaganda națională din Macedonia, trebuie să cunoaștem bine organizația socială a patrioților noștri. Pătura ce formează elementul macedo-român e nici aristocratică, în înțelesul strâns al cuvântului, nici țărănească: e un fel de *burghezie*. Când zicem poporul macedo-român, se nu ne închipuim ceva analog cu populația rurală din România. El e un popor materialmente independent și cu destulă cultură elementară, și de aceea nu-l putem conduce decât numai luminându-l și convingându-l pe baza principilor. Din fire conservativ, el nu rupe ușor cu trecutul și nu te urmează decât pe calea pașnică și a înfrățirii. Ca să-l câștigi trebuie mai întâiu să-i dovedești dreptatea cauzei pe care o aperi, precum și mai ales superioritatea rezultatelor ei practice față de cauza *panelenistă*. Asta explică de ce până acum siluindu-i credințele și conștiința nu l'am putut atrage la școala română. Din fericire, poporul acesta își are reprezentanții sei, de dînsul aleși, în fiecare comună; aceștia de obicei compun Eforia, singura autoritate administrativă până acum a școlii, precum *Epitropia* e aceea a bisericii macedo-române. Desființarea Eforiei este suprimarea raporturilor dintre popor și școală și deci înstrăinarea sa dela lupta națională.

În starea aceasta au fost menținute școlile și bisericile multă vreme, și de aceea, în mare parte, au rămas fără roade și adese-ori pustii în mijlocul populației române. Lesne prin urmare pricepe ori-cine de ce dispozițiile ce se iau și în această privință, ne umplu inima de bucurie; respectându-se reprezentarea popoului în mișcarea culturală, ori-care ar fi atribuțiile ei pe lângă școală, se respectă tradițiunea care e sfântă Macedo-Românului. Independent de aceasta, controlul popoului prin Eforii se poate considera ca salutar dintr'un alt punct de vedere: *religiositatea și moralitatea*, temelii puternice ale vieții și conservării Macedo-Românului, trebuie cu sfîntenie păzite de curentele contagioase de afară; paznic mai bun nu poate fi decât însuși poporul prin mijlocul Eforiilor prin cari își manifestă voința.

Deja în școala bulgară din Macedonia bate un curent de pustire: este — precum scriu foile străine — rebeliunea dascălilor bulgari *ireligioși* față de autoritățile lor școlare și bisericești. Să ne ferească D-zeu de așa năpastă! Dar pentru a exclude o asemenea eventualitate, cată să nu ne socotim tradiția, datinele și ordinea esistență; ba dimpotrivă, dela ele să ne inspirăm în clădirea viitorului. O garanție pentru aceasta sînt și măsurile ce se vor lua cu privire la tinerii macedoneni; căci creându-li-se institute de cultură în propria lor țară, ei nu vor mai fi nevoiți să vie în atingere cu feluritele curente înaintate din România, bune poate pentru România cultă, dar foarte păgubitoare *Românilor noștri*. Un popor destinat pentru ocupații practice n'are nevoie de o cultură internațională; el trebuie să ne dea *Români și creștini buni*, cetățeni credincioși și oameni harnici și muncitori. Cultura superioară

va fi rezervată numai elitei intelectuale a Macedo-Românului, care sperăm că nu va avea trebuință să recurgă la bugetul român.

Mai presus de toate însă, *preotul* macedo-român, încredințându-i-se rostul cel mai gingaș în conducerea suflutească a Macedo-Românului, trebuie să aibă o cultură deosebită și să fie conștient de misiunea sa. Deci un cler luminat și impune și, treptat cu progresele școlii, nu ne îndoiim, că și această trebuință va fi cu succes satisfăcută. Acei cari au pus la cale niște idei atât de frumoase, nu pot rămâne mai pe jos în lupta de emancipare a bisericii macedo-române și a punerii ei pe aceiași picior cu biserică neamurilor cari ne încunjoară. Aceasta afirmă mult și de poporul nostru, ear' poporul nostru de chipul cu care apostolii ideii românești vor și să-l îndrumeze spre binele tuturor.

Terminând, nu pot decât să felicit pe bunii și generoșii ocrotitori ai culturii noastre naționale, și totodată să-i îndemn pe tinerii luminători ai neamului nostru — din care o parte sînt fostii mei elevi — să se arete vrednici de marea și sfînta chemare cu care sînt însărcinați pentru a neamului mântuire.

Ioan G. Murnu,
paroh macedo-român.

Din diecesa Orăzei-mari.

III.

— Al doilea circular al lui Lauran. —

În urma acestora e de neînțeles și foarte compromițător pentru guvernul diecesan din Orădea-mare, al doilea circular, dat tot de vicarul Lauran, unde preotului *Alexiu Pop* din Sâsar (comit. Sătmăr) i-se reprobează îndrăzneala, că a cutezat să facă reflexiuni în »Unirea« referitor la circularul prim, și că a avut curajul să declare că: »judece onorabil public, dacă epitele din odiosul circular le-am meritat, ori nu?!«

La toată întempleră avem să presupunem, că stările din centru sînt foarte destrăbălate și deplorabile, când un om în mod atât de absolutistic și răsunător poate să dea un circular, *unicul în felul seu...*

Să probezești pe un preot *palam et publice* pe nedreptul, să-i tai firul carierei, pentru-că a avut cutezanță să-și ridice glasul în contra terorismului scârboș, cu ajutorul căruia voește odiosul vicar să infecteze suflutele nepătate, încredințate pazei lui?? *E un fapt mișeleșc și revoltător!*

Nu mă dimit în detaliile circularului nr. II, dar *totuși doresc să știu, că ce păcat de moarte a comis onorabilul Alexiu Pop prin aceea, că a reflectat și s'a adresat on. public cetitor al »Unirii«, ca la un for competent, să judece, că pe a cui parte stă dreptatea?*

Oare chestiile tractate cu atâta însuflețire în districtele protopopești sînt exclusiv numai bisericești?... Nu sînt chestii de viață pentru biserică și neamul nostru? Căci doar biserică noastră în locul prim e *națională*? Și chiar pentru aceasta, cine e forul competent de a judeca, *dacă nu poporul românesc*, ai cărui păstori sînt preoții, *căci e atacată doar' nu numai biserică, ci și neamul românesc?*...

Atât am avut să spun pentru orientarea publicului în chestia arzătoare a ajutorului de stat, atât referitor la circularul date de vecinicul *Lauran*; formeze-și părerea ori-și-cine conform conștiinței sale și nu cred, să nu ajungă la tristele constatări:

lor a părăsi pe beregszászeni și a se reîntoarce earăși între *nevrednicii de noi!* Îi dorim mai bine noi *nevrednicii* acea stimă și iubire din partea străinilor, *pe care am păstrat-o și noi față de de d-nea-lui!* D-zeu să ne asculte!...

IV.

Se zice, că dl Csighi pe dl Diamandi l'a avut drept cel mai bun prieten, fiind ambii tovarăși de luptă pe câmpul *înfrățirii*!... Nu știu ce e adevăr, și ce-i minciună; atâta însă am auzit din mai multe părți, (mi-e scârba să mă și conving), că în Beiuș s'a deschis alumneul gr-or. român, a cărui conducător e dl Diamandi; și că *acest Diamandi a protejat în siml alumneului pe băieții faimosului solgăbiru: Beliczay!*... Eu însă nu afirm nimica!

Nu zic, că domnul Diamandi a fost prieten de cruce cu Csighi, nici aceea — nu zic, că faptul lui mai sus amintit ar fi un nou pas de înfrățire, — nu zic, că abia după deschidere s'ar putea deja încheide acest alumneu, — nu zic, că în scurt timp va ajunge soartea internaționalului gr-cat. din Oradea pătuit de Lauran, — nu zic, că *acei mâna lui Goldis lucrează*, căci deschiderea solemnă a alumneului trebuie să descopere adevărul; nimica nu zic, ci numai din nou constat, că aceasta trebuie să fie *volnică nemăsurată a sorșei*, carea fără de cruțare ne pregătește calea perirei! Ear' pe d-nul Diamandi îmi iau voea de a-i aminti!

Quidquid agis prudenter agas et respicio finem!

Am fost și sîntem trași pe sfoară din partea stăpînitorilor noștri, și acei, cari ar fi avut și au menirea de a veghea și a se întreprunde pentru interesele de bine ale bisericii și neamului, au durmit și dorm în nepăsare grosolană, ear' părintele Lauran, și ca factor al diecesei oradane și-a perdut formal sârta.

Revistă esternă.

Procesul din Belgrad.

Mercuri, în 14 l. c. a fost ascultat *Liuba Jivovici*, unul dintre cei mai însemnați advocați ai Sârbiei. El e acuzat că ar fi scris broșurile: *Răscoală în Sârbia și Demonul Sârbiei*; că la o petrecere cu scop de binefacere a înscris pe listă mai mult cu 10 franci ca Milan; că în un discurs funebral a preamărit pe primul *Karagheorghevi* și n'a amintit nimic despre primul Obrenovici etc.

Jivovici s'a apărât cu o vorbire foarte frumoasă, care a făcut cel mai bun efect. Între altele a zis, că paragraful pentru tradare de patrie nu se poate aplica față de acușați, de oare-ce Milan acum nu este rege; ce se ține de discursul funebral, zice, că *Karagheorghevi* e figură istorică, pe care o stimează, fără a avea legături cu *Karagheorghevi* de acum etc.

Au mai fost ascultați advocatul *Pavicevici*, acuzat că a răspândit broșura: *Demonul Sârbiei*, și căpitanul *Iovanovici*.

Pertractările continuă.

Ambasadorul austro-ungar, din Belgrad, *Hengelmüller* în numele guvernului nostru de esterne a făcut atent guvernul sârbesc, ca să nu meargă în estrem cu persecutarea radicalilor și să aducă cât se poate de puține sentențe de moarte.

Hengelmüller a motivat întreprinderea cu aceea, că o rigoare prea mare ar produce neliniște, eventual chiar răscoală.

În acest sens scrie și *Fremdenblati* din Viena.

Transvaal și Anglia.

Nota adresată de către Anglia guvernului Transvaal în formă nu e ultimă, dar e în esență.

Din Pretoria se anunță, că în ea guvernul englez pretinde 5 ani de domiciliu, pentru-ca cineva să fie încetăținit. Pretinde mai departe, ca coloniile pentru exploatarea minelor de aur să fie reprezentate 1/4 parte în cameră și în fine ca vechii și noii cetățeni să aibă drepturi egale.

Până-când Transvaalul va decide asupra acestora, pregătirile de războiu și concentrările de trupe continuă.

Ministrul de războiu englez a dispus, ca un mare corp de armată să fie pornit cu cea mai mare grabă spre Africa-de-Sud. Regina Victoria are tot interesul pentru toate câte se petrec în această afacere. Regina nu vrea războiul, însă cu toate aceste lucrurile au înaintat așa de mult, încât se crede, că e aproape imposibil evitarea izbucnirii unui conflict sângeros.

Din toată lumea.

Din America. — Constituție suspendată. — Tarul în Germania. — Conjurații francezi.

Din New-York se anunță, că *Bolivia* a primit linia de graniță propusă din partea Braziliei. Se crede, că în urma acesteia se vor evita în viitor neînțelegerile.

Din San-Sebastian se depeșează că regina-regentă a Spaniei a suspendat drepturile constituționale în provincia Biscaya.

»National Tivende« din Copenhaga e informat, că la 22 l. c. Tarul va pleca la Darmstadt, poposind în *Kiel*, unde după-cum se afirmă, va avea întâlnire cu împăratul Wilhelm.

În cereurile guvernamentale franceze se vorbește, că guvernul are dovezi, că *naționalisti*, *antisemiți* și *roialisti* au făcut o conjurație pentru răsturnarea Republicii. Conjurații organizaseră guvernul regal și au designat și prefeții, presidenții de tribunal etc.

La
Abonament lunar
pentru
Septembrie st. vechi
invită
Administrația ziarului „TRIBUNA“.

Dela Reun. femeilor din Abrud.

— Convocare. —

Reuniunea femeilor române din Abrud, Abrudsat și jur își va ține adunarea generală ordinară Duminecă, în 1 Octombrie 1899, la 3 ore după amiază, în localitatea școlii de fete române din Abrud. La această adunare sînt invitați cu toată onoarea toți membrii și binevoitorii Reuniunei.

Obiectele:

1. Deschiderea ședinței.
2. Raportul comitetului.
3. Revisuirea rațiociniului.
4. Statorirea bugetului.
5. Esmiterea unei comisii pentru încasarea taxelor dela membrii vechi și consorierea membrilor noi.
6. Propuneri și interpelări.

Abrud, 13/1 Septembrie 1899.
Anna Filip, *Alexandru Ciura*,
presid. secretar.

De pe la noi.

— Dela raportorii noștri. —

Câmpeni, 13 Sept n. — În Munții Apuseni din 10 l. c. plouă neconținut, temperatura a scăzut la 4 grade; pe munții *Balomireasa* a picat zăpadă până în apropierea comunelor dela poalele munților.

Holdele nu se coc; nu e secerat nimica; nu s'a mai întemplat de zeci de ani ca în timpul acesta să nu secere,

Dacă nu se va îndrepta timpul spre căldură îndelungată, recolta e perdută.

Echouri dela sate.

De lângă Cluj.

Am cetit cu atenție în rubrica *»Echouri dela sate«* scrisoarea dlui *Delasat*. Voiu lăsa acum toate la o parte, să vă scriu și eu ceva tot pe aceeași străună.

Țărâna noastră era tare însuflețită înainte și după procesul *Memorandului*, i-s'a fost aprins lumină în cale și își observa pașii cum înaintază; dar așa e și după ris vine plâns — după însuflețire și curaj vine păcătoasa discursajare. Se zice despre *Demostene* că era voios când avea timp urit; din contră era supărat vîzînd că are timp frumos. Știa înainte, că acesta se vor schimba reciproc. Sînt crescut și eu în mijlocul țărânei, îmi petrec viața tot între țărani. Nu așa putea numără de câte-ori sînt interpețit și întrebare de ei, că ce mai zic gazetele? Ce-i cu popa *Lucaici*? De mult-ori îmi roșesc obrazii și nu știu ce să le răspund.

De altmîntrelea cunosc lucrurile și unii dintre ei și îmi povestesc și mie, că au auzit, că pe popa *Lucaici* l-au câștigat Ungurii și țînă cu el. Cu ocaziunea cădereii cabinetului *Bánffy-Sturdza* le-am cam explicat, cum de a stat până acum ascunsă fapta uricioasă, care a iscodit-o mâna păcătoasă a dlui *Sturdza*, și cum a scos-o la lumină agentul lui *Bánffy, Jancsó Benedek*, preamărind pe șeful seu și înșirîndu-i faptele, cari le-a făcut până a fost ministru-president.

D'apoi cu *Rafiu* dela *Turda* ce e? Îmi pun ei întrebarea.

Le răspund spunîndu-le adevărul:

»Stă încă în sus, ca și-cum stă un brad neclătinat printre alții picați de vînt: e bătrîn la trup, căci i-a trecut timpul, dar la inimă, la suflet e tot acela, care cu zeci de ani înainte de aceasta nu i-a fost friică nici sfială a merge până înaintea Împăratului — la Viena — în costum național.«

Oare până-când să fie tot așa? Mai vedă-ne-vom oare noi Români să fim una cum am fost și până acum? Își câștigă Arădanii popor pe partea lor? Dar vai de acela care desbină și risipește turma. Întoarce-văți mameleucilor până vi-e mai bine, să nu se încureze lucrul așa tare, earăși vă zic, întoarce-văți! va fi vai de voi, că nu veți ști da seama cu faptele voastre.

Ați lucrat într'o vreme în direcțiune oablă; ați cuprins întreaga românie pe partea voastră; și acum ce faceți? V'ați uitat calea pe care ați purces ca »vechi tribuniști«? Ce se va alege din voi până în sfîrșit? Vă blastemă talpa țerei, că o duceți la perire? V'ați uitat, că sînteți Români? Cu ce față îi sta înaintea lui Dumnezeu, că duceți un colț de țeară la răpă? Ce ați ști face când s'ar scula *Iancu, Horia* și alții? Unde v'ați ascunde cu fețele voastre întinate? Ar fi bine, ca să vă pocăiți din vreme. Noi sîntem talpa țerei, nu vă alipiți de noi. De sînteți de ai lor ai lor să fiți, dar de noi nu vă atingeți!

Cam așa e judecata țărânei despre starea în care ne aflăm acum. Am scris puțin, dar poate cu altă ocaziune mai mult.
Tot dela sat.

ASTRA.

Sedința comitetului.

Aseară dela 4—6 ore comitetul central al »Asociațiunei« a ținut o ședință extraordinară, sub presiul P. C. d. vicar *Dr. Pușcariu*. Au participat numeroși membri ordinari și suplenți. S'au pertractat afaceri curente.

S'a hotărît procurarea unor colecțiuni de foi vechi pentru bibliotecă.

S'au primit referade asupra rapoartelor venite din despărțimintele: *Sătmăr, Hațeg, Seliște, Năsăud, Sebeș, Cohalm, Deva, Orăștie, Panciova, Brad, Sălaj, D.-S.Mărtin, Mediaș, Cluj, Turda, Oravița, Reghin, Sighișoara*. — Cele mai slabe știri vin din desp. al cărui nume l'am substras. Special rapoartele dela Cluj dovedesc că frământările sociale-personale de acolo s'au resfrînt și asupra despărțimintelui »Astrei«. Un conclud ce l'a luat acest despărțimînt de a da în judecată pe fostul seu director, comitetul central nu l'a aprobat, avînd procesul o basă contențioasă, — ci a cerut actele, spre a putea lua măsuri de lăpezire în familie. E întru adevăr trist până unde ne duc miseriile omenești.

S'a constatat cu bucurie o foarte rodnică și însuflețită mișcare în despărțimintele cele noue din Bănat.

S'a luat la cunoștință raportul din conferența profesorilor cursului pedagogic al școlii de fete, și anume că cursul îl împart în secțiuni, după pregătirile de până acum ale elevelor, cari de toate sînt 7.

— Dl *G. Șorban*, conservatorist în Viena a cerut un stîpîndiu pentru continuarea studiilor; dl *Oltean*, funcționar de postă în Budapesta un ajutor pentru fiica sa *Otilia*, deasemenea pentru a se perfecționa în musică. — Ambii petenți au fost refușați în lipsă de bani. Asemenea a fost refușată cu cererea unui ajutor de 300 fl. școala din Lăpușul-unguresc.

— *Cassarul »Asociațiunei«*, dl *Leontin Simonescu* și-a luat un concediu, pentru a-și căuta de sănătate.

Dela „Emke“.

La 12 Sept. n. comitetul central al *Kulturgyletului* din Cluj a ținut o ședință. Din agendele comitetului relevăm, că s'a votat 1200 fl. dlui *Jancsó Benedek*, pentru o scriere a sa despre Români. (vezi pag. I.)

Din raportul *cassarului*, pe 3 luni, până la 31 August scoatem următoarele cifre:

Reverimentul casei a fost 35.522 fl. Încasări de bani gata în 3 luni: 19.510 fl. 87 cr.

Avea totală cu 31 Aug. arăta cifra de 1 milion 294.984 fl. 80 cr.

Între altele »Emke« a dat 376 fl. școlii sale din *Blaj*, pentru renovări.

Parochiei romano-catolice din Cluj i-a acordat un împrumut de 48.200 fl. cu amortisație de 5 1/2% în 50 ani.

Cetind raportul despre ședința de comitet dela »Astra« și »Emke« ni-se impune a face o comparație între activitatea uneia și alteia, — dacă peste tot se poate face comparație între ele.

Cassarul »Astrei« nu are ce raporta, decât că pleacă în concediu, și comitetul refușă 3 cereri, ce s'ar fi putut împlini cu 1000 fl. — Pe atunci *cassarul* dela »Emke« prezentă un raport minunat. O școală românească amenințată cu perire nu poate primi 300 fl. »Emke« dă 376 fl. școlii din *Blaj* pentru renovări... D'apoi împrumutul de 43 mii cu amortisație de 50 ani...

Celelalte puncte de comparație le lăsăm — necomparate.

Earăși la Presaca!

Deunăzi învățatorii maghiari din cercul Alba-Iulia și-au ținut adunarea generală în — *Abrud*. Au participat 60—70 învățatori. La reîntoarce dela *Abrud* aveau să treacă cu trenul pe lângă vestitul monument dela *Presaca*. Cu autorizare specială dela ministru trenul s'a oprit în fața monumentului. Învățătorii maghiari s'au dat jos, au trecut *Ampoiul*, au împrumurat monumentul și — s'a început manifestațiunea patriotică în jurul lui »*Paz*«. Era la 11 ore, au depus o cunună de flori pe monument și au împletit mai multe cununi de idei patriotice. Totul ar fi mers foarte bine, dacă nu s'ar fi constatat o mare lipsă. — *Beșa a lipsit!*

MAI NOU.

Ultime știri.

Paris, 15 Sept. n. »Matin« e informat, că consiliul ministerial s'a pronunțat în principiu pentru grațierea lui Dreyfus. Decretul de grațiere se va semna Marția viitoare. — În Nantes s'a introdus cercetare contra legilor antisemite și roialiste. Cercetările au constat, că acțiunile ligei roialiste s'au făcut în înțelegere cu prințul de Orleans.

Capstadt, 15 Sept. n. 1000 de oameni s'au ocupat cu lucrările de fortificație a Pretoriei. Se fac șanțuri și palisade.

Cronica zilei.

Sibiua, 15 Sept. n.

Memento. 17 Sept.: »Astra« desp. Bocea, adun. cercuală în Bocea-română — Concert în Bocea-română. — Sfințirea școlii în Cuvești, seara concert și teatru. — »Astra« desp. Beiuș, adun. generală în Vașcu. — Sfințirea bis. gr-cat. din Bucium (Vârmező, com. Sălagiu) și petrecere.

20 Septembrie: Termin de concurs not. adj. în Șorogștin. — Petrecere pop. în Ruși. — Concert și petrecere în Ligea. — Petrecere în Bran.

22 Septembrie: Petr. tin. acad. din Săcele.

NUMERI SINGURATICI DIN »TRIBUNA« SE AFLĂ DE VÂNZARE ÎN 5 CR. ÎN SIBIUA LA: LIBRĂRIA »TIPOGRAFIEI« ȘI LA LIBRĂRIA L. MICHAELIS, strada Cisnădiei 27. În Alba-Iulia la: Librăria WEISZ BERNAT »la loterie«.

Metropolitul Mețianu va pleca mâine în viziune canonică la Zărnești, Râșnov și comunele brăne. Cu trenul dela 2 ore p. m. va sosi la Brașov, de unde va pleca imediat la Zărnești. La esirea din hotarul Brașovului va fi întâmpinat și condus de banderii de călăreți din Cristian, Tohanul-vechiu, Râșnov și Zărnești. Sămbătă seara i-se va face concert de toțe, Duminecă după serviciul divin banchet, ear' seara concert. Marți I. P. Sa pleacă la Râșnov, ear' Mercuri la Bran, unde se fac mari pregătiri de primire.

Bolcaș și Maghiarii. Un anume *Mallaskowsky István*, student universitar maghiar (!) reflectând la notița din »Budapesti Hirlap« referitoare la cei șaptesprezece tineri români eșchiși dela academia de drepturi din Oradea-mare, acasă de veleități iredentiste pe studenții români pentru notița:

Roumanie: *Lucian Bolcaș*, Président de l'Association Générale des Etudiants Roumains de Oradea-Mare (Nagyvárad) en Transylvanie din lista comitetului alianței studențești internaționale, alăturată de *Giglio Tos* la revista »Corda Fratres«.

Maghiarul Matlaskowsky și împreună cu el și cei dela »Budapesti Hirlap« ved în această notiță o tragere pe soară a lui Giglio Tos din partea studenților români, făcându-l să creadă, că Transilvania aparține României, ear' de altă parte iredentism pronunțat din partea Românilor și nu vrea se înțeleagă, că asociația studenților români e organizată pe basă națională și nu a teritoriilor de state, putând face parte din ea toți studenții universitari români, fire-ar ei cetățeni ai ori-cărui stat.

Sfințire de biserică. În 20 Septembrie st. n. se va face prin episcopul Dr. Radu dela Lugoj sfințirea nou ziditei biserici gr-catolice din Ligea (comitatul Timiș).

Statua lui Victor Emanuel. În Turin a fost desvilit cu mare solemnitate monumentul lui Victor Emanuel, o statuă uriașă, care zace pe un pedestal de granit, înalt de 9 metri. La picioarele statuei se află emblema Romei cu inscripția: »Ci siamo e ci resteremo« (Aici sîntem și aici rămânem), cuvintele lui Victor Emanuel exprimate când a luat Roma și când pentru prima-ooră a trecut prin poarta ei.

»Maghiarii« greco-catolici, după-cum spun foile ungurești, își vor face în cele din urmă de mult proiectatul peregrinaj la Roma, plecând din Budapesta în 29 Octombrie. La Roma vor ajunge la 31 Octombrie și se vor reîntoarce la Budapesta în 6 Noembrie. Câți vor merge încă nu se știe. Fiindcă se lățește vestea, că din partea Papei n'au a-se aștepta la vre-o primire călduroasă, a intervenit episcopul gr-cat. dela Muncaciu și chiar și primatele, pentru-ca să liniștească spiritele la Roma. Ei vor prezenta Papei cu ocaziunea aceasta faimosul lor memorial, care se zice, că a fost subscris de 167.534 și prin care cer introducerea limbii maghiare în bisericile lor. Se va vedea la urma urmelor, — de cumva va fi să se vadă vre-odată, — dacă S-tul Scavn va găsi de cuviință să confirme formația unei secte a renegaților în sinul

bisericii catolice. Noi așa știm, că biserică condamnă renegațismul și nu-l îmbrățișează. (»Gaz. Trans.«).

Pentru Ciangăii din Bucovina. Episcopul rom-cat. din Alba-Iulia, conte Gustav Majláth, și canonicii din Strigoni: Poór, Csernoh și Venczel, cresc și în la școală pe spelele proprii câte un băiat ciangău, pentru-ca după absolvare să-i trimită ca preoți și învățători la Ciangăii din Bucovina, pe cari îi tem de romanisare

Necrolog. Primim următorul anunț funebrel: Elena Petrașcu, directoara internatului școlii civile de fete a »Asociației«, în numele seu și al tuturor rudeniilor cu adâncă durere aduce la cunoștință, că iubitul ei tată *Ioan Petrașcu*, căpitan ces. și reg. în pensie, posesor al medaliei de război, al insigniilor de serviciu ca ofițier și al medaliei comemorative papale, împărțită cu sf. taine, după scurtă suferință a răposat în Domnul în 13 Septembrie n., la 6 ore seara, în etate de 81 ani. Rămășițele pământești ale scumpului defunct se vor înmormânta din casa mortală, (str. Morei nr. 8), Vineri, în 15 l. c., la 3 ore p. m., după ritul bisericii gr-or. în cimiterul militar din Sibiua.

Grosswardein. Librarul Carol Angermeyer din Pojon într'o cauză oare-care a scris primăriei din Oradea-mare o cartă postală (ungurește) adresându-o la *Grosswardein*. »Tizântul« se scandalizează amar de această procedură a librarului germanisator.

Dreyfus și Labori — francmazoni. În anuarul din 1893 al senatului suprem francmazonic francez (Bulletin oficiel du Suprême Conseil de France) la pag. 8-9 e următoarea notiță:

Sont promus au 31 degré, les III.: GG.: Chev.: Alfred Dreyfus et Obermayer, Frédéric Joseph, de l'Aréopage n. 39 Lutetia.

Ear' în »Tout Paris maçonnique« la pag. 147 (anuarul din 1897 al francmazonilor francezi) e următoarea notiță: *Labori* (Fernando) avocat, strada Arcole, Libre Examen.

Concurs școlare. Sînt de ocupat posturile învățătoarești la școlile gr-or. din: Bicau, Brănișca, Cărmăzânești cu filia Dănușești, Godinești cu filia Petrești, Vorța cu filia Valealungă (protopresbiteratul *Iliei*), Bruui, Sulumberg (protopresbiteratul *Agnitei*). Salar 300 fl. (Vorța 280 fl.) și accesoriile. Termin de concurs 30 zile. Ear' la școala rom. elementară comunală din Jina (comitatul Sibiua) postul de învățătoare, eventual învățător secundar. Salar 300 fl. cuartir și trei stângini de lemne. Termin de concurs 17 Septembrie. Se vor lua în considerare numai concurențele și concurenții gr-or.

Filoxera S'a constatat oficios, că vilele comunelor Bărabant, Micoșlaca și Pețelca sînt inficiate de filoxera.

Timp de iarnă. Toamna, memento de resignațiune, de mohorful apus al vieții, cu căderea frunzelor vestezite, și depărtarea cocorilor și rândunecelor, conform călindarului abia peste o săptămână ar fi să se înceapă, dar' în realitate sîntem în timp de iarnă chiar. Noi negri încheagă întunecă văzduhul, vînt rece dela munte taie și pătrunde până la os, ear' ploaia măruntă și deasă care de alaltăieri curge aproape fără întrerupere, — produce o dispoziție sufletească așa de nu știu cum, cât pare că întreg Sibiul jelește. — Mohorful cadru la înmormântarea regretatului căpitan Petrașcu.

Muntele Siminic, după-cum ni-se scrie din *Văliug*, de trei zile se află sub gros strat de zăpadă. Mulți economi au fost surprinși de ninsoare cu fînațele necosite încă. Bătrânii din *Văliug* spun, că n'au mai pomenit ninsoare așa de timpurie pe muntele Siminic.

Esundări în Austria. În *Ischl* de mai multe zile ploaia neconținut. Rurile s'au umflat ca și în 1897. Podul de peste riul Trenkl a fost dus de apă. Esplanada e sub apă. Comunicația e întreruptă. Riul Traun încă a esundat. Comunicația pe calea ferată și șoseauă e întreruptă. Gara dela Ebensee e inundată. Mai multe poduri au fost duse de apă. Riul Salzach și Enns încă au esundat. Ținuturile dela Gmunden, Ischl și Linz sînt în mare primejdie. Mai multe case au trebuit să fie părăsite de locuitori. Autoritățile și comitetul de apărare contra esundării e în permanentă.

Licitatiune la gară. În 28 Septembrie se vor vinde la gară din Sibiua prin licitatiune publică obiectele ce n'au putut fi înmanate adresaților.

Bancnotele de 1 fl. se mai pot schimba până la 31 Decembrie 1899. În această privință ministrul comun de finanțe a dat următoarea publicațiune: Conform pct. 4 al ordinației edate de ministrul comun de finanțe în 24 Iulie 1894, bancnotele de stat prevăzute cu datul »1 Iulie 1888« numai până la 31 Decembrie 1899 mai pot fi schimbate la oficiile de casă ces. și reg cu oficii de escompt și la casa centrală de stat în Viena. Dela 31 Decembrie 1899 încolo aceste bancnote nu vor mai fi schimbate.

Ucișagă osândită la moarte. Fata Ana Kullisek, o desdemonă din Viena, care din gelosie ucise pe amantul ei Leopold Felner, a fost osândită la moarte prin ștrangulare. Apărătorul osânditei a înaintat rugare de grațiere.

Știri mărute. Iacob Matzner, de 57 ani, din Budapesta, altăseară a plecat la sinagogă să-și facă rugăciunile părăsindu-l, dar' pe cale a murit de apoplexie.

— În Pittsburg (Anglia) măcelarul David Campbell și-a îmbrățișat amanta cu atăta foc, încât i-a rupt două coaste. Părinții fetei l-au dat în judecată și cer despăgubire.

— Gaston Tissandier, vestit aeronaut și explorator naturalist, a răposat altăieri în Paris.

— Postărița Elisabeta Maurer din Becicherecul-mare, s'a împușcat.

Tribuna Literară.

Producțiunea noastră literară.

I.

Dela publicarea raportului secretarului prim — al »Astrei« — tema aceasta e mai des dezbătută ca până atunci — e drept că discuțiile s'au îndreptat și se îndreaptă mai mult a schimba direcția amintitului raport, decât a constata ceva fasă în această producție, și a o supune unui studiu mai amănunțit, încât să se poată ști, că întru adevăr înaintează, sau stă pe loc.

Dacă »producția literară«, cât de cât e la ordinea zilei — amesteca-mă-voiu și eu în această discuție, fără să am ceva cu raportul dlui secretar prim, căci vreau să însemn numai niște gândiri reslețite, ce-mi frământă capul totdeauna când e vorba de producția noastră literară.

În general se susține că la noi (Ardelenii) ar fi oare-care — chiar frumoasă — mișcare literară. Aproape cu toții afirmăm acest progres, influențați mai mult san mai puțin de laudele publicate în unul din primii numeri ai »Convorbirilor Literare« din 1898. Nu au fost respinse laudele »Convorbirilor« și nici nu se putea, căci sufletelor necăjite le cade bine; pentru ele e o mângâiere ori-ce vorbă de bine, o prind în rociul lor și nu o lasă să mai scape, ele singure cu drag și-o repetă într'una.

Trebuie să ne pară bine, când vedem că frații de peste munți urmăresc cu atențiune nu numai mișcările noastre politice, ci și cele literare — da! și cele literare, atât de puțin știute și băgate în seamă de lumea de dincolo. Nu am respin laudele »Convorbirilor«, deși nu se cădea să ne prea lăsam măguliți, să ne prea încredem în aceste laude; căci dacă ne dăm bine seamă, putem vedea ce mică și neînsemnată e mișcarea noastră literară, și cât de puțin îndreptățiți sîntem să ne fălim cu ehoul ei, de cumva îl are. Toată producția noastră literară se reduce la niște casuri sporadice, în cari așa puțin e de al »nostru«, încât mișcarea aproape nici nu merită să fie numită a »noastră«, adecă ardeleană. Ea ni-se prezintă în mare parte (a micimei sale) ca o undă, măiestrit și nu natural ajunsă până la noi din marea literaturii cosmopolite: fără țeară, fără neam și fără lege.

La niște casuri sporadice se reduce toată producția noastră literară și totuși am înaintat mult, nespus de mult, căci aceste »casuri sporadice« ni-se prezintă într'o limbă mai românească și nu așa tătarească și păsărească cum era a înaintașilor nostri, împotriva cărora s'au războit Ieșeni, Junimiștii cu mai marile lor *Maioreșcu*.

Zică-se ori-și-ce, dar' aceasta e o frumoasă înaintare, ce ne poate îndestuli în sfîrșitul acestui veac de groaznică rătăcire limbistică. Ajunși odată la adevărata limbă, cu tot dreptul putem spera, că și mișcarea literară altcum va fi, ceea-ce în cătva se și arată.

Nu-i vorbă, scriu și la noi omenii — bine și mai rău, ca începătorii — au chiar și curajul să-și scoată și în volum; dar' aceasta totuși nu ne îndreptățește să ne lăudăm în mișcarea noastră literară, și eu cred (poate rău), că nici pe viitor nu ne vom prea pute lăuda. Nu, pentru-că nepăsarea noastră se împedecă. Învinuim pe cei din țeară cu indiferentism, cu neștiință în ce privește mișcarea noastră literară, când noi singuri trăim în acest păcat; când noi singuri nu o cunoaștem, nu o băgăm în seamă.

Cine spriginește, cine încurajează pe literații nostri? Noi, când e vorbă

de spriginul material al vre-unui produs literar, ne purtăm cu un fel de dispreț, — spriginim și credem că e bun numai ce e străin, și cel mult dacă apare în București. Ear' dacă e vorba de spriginul moral, atunci e bun dacă e din ceata noastră, și e rău dacă e din altă grupare. E rea peste tot acest fel de judecată, dar' e mai rea când măsurăm cu ea produsele literare și mai ales acum când vedem puținătatea lor.

Ar trebui să se de mare atențiune produselor noastre literare, să fim mai băgători de seamă cu literatura noastră ardeleană. Să se judece mai peste hotarele grupărilor; și să spună ce e bun și ce e rău, fără părtinire și fără patimă. Și să se nu fim cu mari pretenții, căci un lucru e sigur: mișcarea noastră literară nici-când nu va mai pute ține umăr cu cea din țeară. Nu că doar' talentele ar fi legate numai de câmpiile României, nu! Ci că acelea deși se vor naște la noi, vor trece granița, vor trece acolo, unde cugetă și mai de trăit. Vor trece, trec și au trecut; unii pentru pâne; alții îmbătați de pretenții și fumuri; unii earăși împinși de un dor fatal, cari merg fără să știe pentru-ce, cari rup relații scumpe și firești, pribegesc de necazul rēului fără să creadă în schimbarea rēului în bine.

Trec, și dacă continuă a mai scrie produsele lor nu mai sînt din Ardeal, ci din țeară. O parte rămâne, gată școlile, gată cursurile, gată și scrisul. Să cercăm numai și vom vedea cum toți înceată de a mai scrie cu 24-28 de ani. Au încetaț, încetaț și vor mai înceta. La noi e groaznică lupta după poziție, după pâne; abia mai rămâne vreme pentru »o țară« de politică. Lupta pentru traiu omoară mulți buni începători; dar' fără îndoială, îi omoară pe unii și lipsa aceea de orientare ce e la noi, lipsa *forului* aceluia ce ar trebui să încurajeze pe începători și să le dea direcția cea bună și sănătoasă.

L. Rus.

INFORMAȚIUNI.

»Exerciți intuitvei și gimnastice, manual pentru învățătorii școlilor populare române, întocmite după planul de Ioan Tuduceșcu inv. în Lipova. Ediția III. Prețul 30 cr.

»Reflexiuni asupra esamenelor din protopresbiteratul Buziașului« de Ioan Marcu, inv. Editura autorului. Tiparul tipografiei diecesane din Caransebeș. Prețul 20 cr.

Din public. *)

Dare de seamă și mulțumită publică.

Pentru sporirea fondului menit spre ajutorarea studenților săraci, tinerimea studioasă din Săliște și-a ținut obiceiuita petrecere de vară în 15/27 August (ziua de Sfânta Marie). Cu ocaziunea aceasta au contribuit următorii domni:

Ioan Droș, protopresb., Ioan Bădiță, jud. reg., câte 5 fl.

Livius de Leményi, asesor consistorial, Petru I. Comșa, câte 3 fl.

Dr. Nicolau Calefariu, medic, Petru Drăgits, prim-pretor, N. Aldea, major, Valeriu Pop, notar, Ioan Banciu, comerc., Ioan Roman, Mihail Itu, silvicultor, Dumitru Vule, prop., d-na Maria Buceșan, d-na Török Ilona, Teodor Doboiu, câte 2 fl.

Constantin Herța, compt., Nicolae Dumitrescu, stud., câte 1 fl. 50 cr.

Dimitrie Cunțan, prof. sem., Dumitru Lăpădat, dir., Ioan Roman, Ioan Popa, paroch, Anton Schulari, Ioan Milea, d-na Maria Roman, d-na Ana Scheier, Dumitrie Roman, Petru Juga, Ilie Popa, Bucur Comșa sen., N. Berghazan, not., Petru Florian, Mihail Stoica, Axente Banciu, prof., Alesandru Vasilie și d-na Maria Tămpanariu, Oprea Soră, d-soara Ana Il. Banciu, Ionel Comșa, Atanasie Moga, Oprea Borcea, Stefan Casimir, stud., Ioan S. Herța, Nicolau Puschila Alexandru Borcea, paroch; Ioan Juga, Ioan Chirea, v.-not., Nicolae N. Simian, Dumitru I. Simian (R.-Văloca), Oprea Stefla, Dumitru Popa Romănescu, d-ra Ana Vule, Ioan Milea, Ioan Minoiu, Ioan Borcea, câte 1 fl.

Ioan Oțoiu, Ioan Popa, Constantin Ținteș, d-na Ana Stefla, Iosif Comănescu, Ilie Iociotă, N. Venețianu, d-na Maria Goșia, N. N., I. Vicensky, Oprea Stefla, v.-not., X. Y., d-na Paraschiva B. Comșa, Ioan Cup, Bucur Comșa jun., Ilie Ghibu, N. Jitian, A. Burlănescu, stud., Ilie Comșa, d-na Marina Dădărlat, d-na Marina Răciuciu, Vasilie Dobrescu, Dumitru Dădărlat, câte 50 cr.

Lazar Marcu, Mihail Marcu, d-na Ana Moisin, câte 30 cr., Augustin Șimonea 21 cr.

Suma totală face 90 fl. 71 cr., substrăgînd speșele de 40 fl. 71 cr., reslîntă un venit curat de 50 fl., care sumă s'a alăturat spre folosul fondului.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă. Red.

Primească marinimoșii contribuenți și pe această cale expresiunea celei mai călduroase mulțumiri.

Săliște, în 3 Septembrie 1899.

Comitetul aranșator.

FELURIMI.

Animal ce nu se poate ucide. Zoologii englezi Cavendish și Dobson spun, că în Patagonia în ținuturile dela Santa-Cruz trăește un soi de animal, care nu poate fi ucis cu nici o armă. Acest animal e de o înfățișare înfiorătoare, urit și cu coamă aspră; ziua se ascunde în vizuini ori în pămînt și numai noaptea ese din ascunzătoare. Locuitorii indigeni spun că nici glonțul nu-l poate ucide, despre ce s'au convins și zoologii numiți mai sus. Esploratorul Lista Ramon încă enarează, că a pușcat într'un animal de acesta, dar' glonțul nu i-a putut pătrunde prin piele. Se crede, că animalul din vorbă e rămășiță din specia megatheriumilor, sfînsă de mult deja.

Facultatea de judecată a peștilor. Naturalistul Semons istorisește, că cu ocaziunea unei călătorii pe mare a aruncat în mare rămășițele prânzului seu și îndată au eșit de pe sub corabie pești în lungime de câte un pătrar până 'n jumătate de metru și înhăpau bucatele aruncate. Un fel de pești așa numiți panțerați, cari cu ajutorul solzilor de pe cap și gât pot să se achețe de alți pești mai mari, ori de fundul corăbiilor, lăsându-se a fi duși astfel. Semons vîndu-se până la probă facultatea de judecată a lor, a lăsat în apă o bucată acățată în unghișă și a prins peștele. Zădarnic li-a mai aruncat în ziua aceea de mîncare, căci nici unul n'a mai voit să o iee. A doua zi a prins earăși unul, dar' ceialaltă, observând absența tovarășului lor, n'au mai voit nici unul să iee mîncarea. Aceasta i-s'a înțemplat lui Semons mai multe zile după olată și totdeauna cu același rezultat.

Oboseala ochilor. În contra oboșelii ochilor un ziarist francez a aflat, afirmative, un remediu excelent. Odată lucra toată noaptea și i-se oboșiseră ochii așa de tare, căt nu mai putea distinge o literă de altă. Atunci din înțemplant și-a îndreptat privirea spre un covor lucrat în colori foarte vii și variate. Abia a privit un minut la covor și ochii i-s'au recreat și a putut lucra mai departe. De atunci are pe masa de scris un călmar obdus cu diferite bucatele de hârtie colorată, la care îndată-ce privește, îi trece oboseala ochilor.

Animale fumătoare. Este cunoscut, că în genere animalele se feresc de fumul de nicotină, dar' excepțiuni dela regulă sînt și aici. Astfel un dogue dintr'un circ englez se produce în fiecare seară înaintea publicului, fumând o lulea de tutun. S'a obișnuit cu fumatul așa de tare, că Dumineca, neavînd rol în program, n'are astîmpăr până-ce nu i-se dă porția de tutun și și-l fumeze. Între paseri papagalii sînt nicotiniști. Fumatul lor însă este a se lua în sens figurativ. Supleșc fumatul prin fînera de băgău. Iau adecă în gură foi de nicotină și sug suc. Ur-marea e ca și la oamenii, cari beau prea mult. Amătesc și perzîndu-și ecuilibrul cad jos. O sumă de soiuri de mîmuțe încă fumează. La ele însă lucrul nu e tocmă de mirat, știut fiindcă mîmuțele imitează totul ce ved la oameni.

POSTA REDACȚIUNII.

Dlul N. Moisin. Fiindcă n'ai trimis marcă postală îți răspundem aici. Familia din »Mica publicitate« e aici în Sibiua și primește — se înțelege cu plată potrivită — copii de școală în cost și cuartir. Se cere, ca copiii să fie din familie bună și să poată plăti o întreținere mai aleasă.

Sosiți în Sibiua.

La 15 Septembrie n. 1899.

Hotel »Împăratul Romanilor«: D-na Gull din Sighișoara, Cordescu din București, Cășanu din Căneni, d-na Popp din Orăștie, privatieri: Groza cu fiul, colonel din București; Ferenczy din Porumbacu-de-Jos, Chendi din Șarouș, preoți; Porr, director din Brașov; Kirehatter, inginer sup. din Arad; Kosch, cond. de edile, Gőnczy, secretar, Lazar, sublootenent, din Cluj; Gestne inspector din Budapesta; Abraham cu fiul, Németh, Reiner, din Budapesta, Almășan din Alma, Görke, Klug, Pfeiffer, din Viena, comercianți; d-na Zeyk cu fiica din Brad, d-na Popp din Bucurdea, Triefe cu soția din Budapesta, privatieri; Gyrafas, comerciant din Budapesta; Dr. Moldovan, avocat din Arpașul-inferior; Pop, Bruder, din Hunedoara, aspiranți de ofițieri; Kunerth cu soția, notar din Bun; Droș protopop din Mercurea; Novak, farmacist din Bistrița.

Hotel »Meltzer«: Baidersdorf, proprietar de moți din Sebeșul-săesc; Monda, protopop din Bistrița; Kovács, căpitan; Adolf, pielar din Sighișoara.

Hotel »Habermann«: Mohan, notar din Bendorf; Bivel cu fiul, suboficiier-furier, Strachal cu fiul inv. de musică, din Cluj; Stpanek chelner din Viena.

Cele mai bune copii le dă cerneala-copir neagră-violetă a lui Bayer.

Cea mai bună cerneală de scris e cerneala-Japan a lui Bayer.

Unde nu se capătă o liferează direct fabrica chimică a lui Eduard Beyer în Teplitz.

[178] 45-50

Bibliografie.

A apărut:

Propedeutica filosofică pentru învățământul secundar, de Greg. Pletos, profesor în Năsăud. Partea I, psihologia empirică, cu un adaus: bucăți de lectură psihologică, — carte aprobată de ministerul cultelor și instrucțiunii publice ca manual pentru școlile medii. — Prețul 80 cr.

A apărut în editura librăriei C. Sfetea, București, G. Coșbuc — **Povestea unei coroane de oțel**. 1 volum ilustrat costă lei 1.50.

Impăratul Marc Ulpiu Traian (98—117 d. Chr.). Prelegere ținută la 16 Martie 1893 în localitățile clubului român din Suceava, de Animpodist Daschevici. Tip. conc. Arch. Silv. Morariu-Andrieuici în Cernăuți.

Ideile fundamentale în economia politică și o nouă teorie sociologică, de Ioan Socaciu, profesor în Brașov. Editura proprie a autorului. Brașov, tipografia A. Murășianu 1899. Prețul 65 cr.

Datorințele învățătorului ca crescător față de direcțiunea greșită a socialismului modern, disertațiune de Alexandru Pop, inv. în Ocna-Dejului. Broșură de 54 pagini 8° mare, premiată de Reuniunea învățătorilor gr.-cat. din jurul Gherlei, în adunarea generală ținută în C.-Mănăștur la 20 și 21 Iunie a. c. Prețul 20 cr.

Istoria agriculturii, de I. Loser. traducțiune autorizată, de „Un prieten al plugarilor”. Retipărire din „Tel. Rom.” Sibiu, tiparul tipografiei archidiecezane.

Bunacuvîntă, de I. Bernard Krier, traducere liberă de Animpodist Daschevici, Suceava, red. și editura societății „Școala română”. Prețul 30 cr. (Figurază ca nr. 3 din biblioteca de petrecere și învățătură pentru tineret).

A apărut în tipografia noastră cartea „**Principiile politice**” (după Dr. Fr. de Holzendorff) de Teodor V. Păcățian. Formatul 8° mare, cuprinsul 290 pagini, tiparul curat și cetăț. Prețul 2 fl.

În cartea aceasta, de netăgăduită valoare literară, sunt tratate cu multă competență următoarele teme din domeniul politicii:

Politica e — știință. — Politică e — artă. — Conexiunea științei și a artei de stat în procesul politic. — Raportul dreptului pozitiv cu politica. — Conflitele între manuirea dreptului și a politicii practice. — Raportul între morală și politică. — Scopurile ideale de stat. — Scopurile reale de stat. — Scopul de putere națională al statelor. — Scopul de drept individual în stat. — Scopul social-cultural al statului. — Armonia scopurilor de stat.

O recomandăm cu căldură publicului român, iubitor de literatură științifică, în special însă celor ce, conform poziției lor sociale, sunt chemați să fie conducători politici ai poporului nostru. De vânzare în librăria institutului nostru.

„**Naționalitatea**”. Societatea noastră „Tipografia” a scos într-o elegantă broșură interesantul studiu de Max Nordau despre „**Naționalitate**”. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor nostri limbajul frumos în care „Rosmarin” ai nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii nostri, căci în „Tribuna” s'a publicat mai întâiu. Vorba era numai ca interesantele observațiuni originale ale genialului autor să nu rămână resfirate prin atâția numeri de ziar, ci să fie colectate într'un mănunchiu, mai accesibile la cetit și meditat. Aceasta a implinit-o „Tipografia” căm a retipărit articolii din „Tribuna” în broșura de față. În estensiune de 40 pagini tipărite frumos pe hârtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „Tipografia” societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele noutăți musicale:

Hora înfrățirii pentru piano de P. G. Nițescu	a.	—75
La tine copilă dragă. Romanță de Dorianu	”	—50
Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann	”	—50
La blonde. Polca mazuca pentru piano de Sigismund Paulmann	”	—50
Turda. Marș patriotic de Paulmann	”	—50
Hora reginei. De Sig. Paulmann	”	—25
Sërba păpușelor. De Sig. Paulmann	”	—25
Marș turcesc. De Sig. Paulmann	”	—25
Intermezzo pentru piano de M. Capșa	”	—50
Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Cirillo	”	1—
Sërba oficerilor. De C. Dimitrescu	”	—50
La fille du Marin Vals de Ivanovici	”	1—
Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps	”	—75
Liniste. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide	”	1—
Am plans. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Chirillo	”	—75
Siagurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Chirillo	”	—75
Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi	”	—25
Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker	”	1—
Sërba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu	”	—50
Sërba mirilor. De Const. Dimitrescu	”	—50
Iubileul. Marș de Gh. Fontino	”	—75
Surorile. Horă de Gh. Fontino	”	—50
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu	”	50
Ioan D. Burlan. Amintiri din Breasta, sërba pentru piano	”	—50
I. Braunstein. Rêve du Matlot, vals pentru piano	”	1—
G. Vasiliu. Freamătul Zăvoiuului, horă	”	—75
C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano	”	—50
I. Paschill. Cuvinte de I. Dorianu. Așa 'mi-e scris, romanță pentru voce și piano	”	—50
F. Domeier. Soirées de Bucarest, vals	”	1.50
Sërba Bucureștilor, pentru voce și piano de In D. Bulan	”	—50
I. Villacrose. De ce 'mi-ai zis odinioară, romanță	”	—75
Pavotte de la Princese „Marie” de Michel Margaritescu	”	—75
Zéphir. Polca mazuca de G. Ionescu	”	—75

La comanda din afară se se adaugă pentru porto postal încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 15 Septembrie n. 1899.				
Hârtie-monetă română	Cump.	9.37	vënd.	9.42
Lire turcești	”	—	”	—
Imperiali (15 R° aur)	”	18.95	”	19.05
Ruble rusești 100	”	128.50	”	127.50
Galbeni	”	5.64	”	5.70
Napoleon-d'ori	”	9.51	”	9.56
100 Marco germano	”	58.60	”	59—
Livre sterling	”	11.93	”	12.03

Bursa de Budapesta.

Din 13 Septembrie n. 1899.	
Renta de aur ung. 4%	117.75
” ” ” 4%	95.20
” ” ” 6%	120.25
Imprumutul căilor ferate ung.	100.50
Bonuri rurale ung.	93.50
” croate-slavone	99.75
Obligațiunile desp. regalilor	161.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	14—
Renta de hârtie austriacă	99.75
” de aur austriacă	99.75
” de aur austriacă	118—
Losuri austriace din 1860	137—
Acțiunile băncii austro-ungare	903—
” de credit ung.	885—
” de credit austr.	873.30
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	102—
Argintul	5.67
Galbeni împărătești	5.65
Napoleon-d'ori	9.58
Mărci 100 imp. germane	58.90
London 10 Livre sterlingi	120.60

Bursa de Viena.

Din 13 Septembrie n. 1899.	
Renta de aur 4%	117.50
Renta ung. v. c. 4%	95.20
Imprumutul căilor ferate ung.	119.75
Bonuri rurale ung.	93.60
” croate-slavone	96.25
Renta de hârtie austriacă	100—
” argint austriacă	100—
” aur austriacă	118—
Losuri austriace din 1860	137.49
Acțiunile băncii austro-ungare	901—
” de credit ung.	885.25
” de credit austr.	873—

Bursa de București.

Din 31 August v.			
5% Renta perpetuă	4% Fonc. rur.	84 1/2	
5% ” am. 1881 99 1/4	5% ” urb. Buc.	91 1/4	
5% ” ” 1892 99 1/4	5% ” Iași	86 1/4	
5% ” ” 1893 99 1/4	Banca Națion.	2660	
5% ” ” 1894 87 1/4	” Agricola	334	
4% ” ” 1889 89 1/4	” României		
5% ” ” 90.94 90	” de scont	292	
4% ” ” 1896 91	Dac. Rom.	430	
4% ” ” 1898 91	Nationala	450	
Convertite rurale	Patru		
5% Obl. c. B. 1888	Construcții	70	
4 1/2% ” ” 1890	Basalt artificial		
5% ” ” 1895	Tramv. nou		
5% Fonc. rur.	Baia centrală	122	

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marschall

MICA PUBLICITATE

Pentru știri mărunte, întrebări, corespondență, informațiuni, anunțuri, reclame etc.

Fac colecție
de cărți postale ilustrate. Stimulatele cetitoare și cetitori, cari vor fi atât de buni să contribuie la înmulțirea colecției mele, binevoiesc a-mi trimite câte o »ilustrată« la adresa: »Stelija, Csomaköz (post-restante), comitatul Sătmarului. (48)

Stella!
Scusă că am fost »Toma«. Dar' vezi lumea este așa. Pentru dragălașele rînduri primește mulțumite. În cîrînd răspunde »Poate fi«. (50)

Caiete și condeie
ieftine și bune pot să cumpere domniile învățatori și școlarii dacă se adresează la administrația »Tribunei«. (51)

Anunț de căsătorie.
Aș dorî să mă căsătoresc cu o domnișoară sau veduvă de 20—32 ani. Eu am etate de 33 ani, sănătos, bine dezvoltat. Sînt proprietar, am avere curată la 30.000 florini. Dela respectiva cer se fie modestă și bună economică — zestre de 10.000 fl. Scrisori serioase — și amănunțite — eventual cu fotografie a se adresa la administrația »Tribunei« sub »Proprietar«. (43)

Miere de stup
în calitate mai mare se caută pentru cumpărare. Venzătorii să scrie la administrație, făcînd oferte în regulă. (38)

Cantsînchiriez cuartir.
Pentru 1 Octombrie n. pe timp mai îndelungat. Cuartirul să aibă o cameră spațioasă și luminoasă și o culină. Prefer stradele liniștite. Oferte rog la administrația ziarului sub »Modest«. (19)

Primăriile comunale
au bună ocazie să-și cumpere ieftin coverte cu firme oficiale pentru pretor, oficiu

de dare, județ etc. Informații dă administrația. (41)

Bibi

Ai primit »puilul tîrgului«? Așa-i că nu credeați că sînt atât de bun? Ori poate nici nu știți cine sînt. Gîndește-te la Ocna și vei ghici. (49) Zephir.

Voți să știți

cît de vitejește s'au luptat Români la Plevna și la Grivița — cumpărați prin administrația ziarului nostru »Războiul pentru neafirmare« și »Povestea unei coroane de oțel«, scrise pe înțelesul tuturor de G. Coșbuc. (52)

JULIUS ERÖS,

firmă improcolată la tribunalul comercial r. u.

MAGAZIN

de oroloage, juvele, tot felul de articole de aur și argint.

Oroloj de buzunar remontoir-nichel dela 2.50 până 6 fl.

Oroloj de buzunar remontoir-argint > 4.50 > 10 >

Oroloj de buzunar remontoir veritabil argint-tula, cu părți de aur > 9.— > 15 >

Oroloaje pentru dame din aur, veritabile de Genf > 12.— > 35 >

Oroloaje pentru domni din aur, veritabile de Genf > 20.— > 80 >

Deșteptător de nichel, marcă fină > 2.— > 3 >

Oroloaje cu pendul franc., cu resare, în cutii frumoase > 5.— > 15 >

Oroloaje cu pendul vieneze cu ponduri > 14.— > 35 >

Oroloaje de pîrete, diferite modele > 2.— > 15 >

Lanțuri de gît pentru dame, de aur > 6.— > 20 >

Lanțuri de oroloaje pentru dame, de aur > 9.— > 30 >

Lanțuri de oroloaje pentru d-ni, de aur > 20.— > 70 >

Inele de aur de tot felul > 2.— > 12 >

Inele de aur cu diamant veritabil > 6.— > 25 >

Inele de aur cu brilliant veritabil > 12.— > 150 >

Inele de aur cu brilliant imitat., > 3.50 > 6 >

Cercai de aur de tot felul > 2.— > 6 >

Cercai de aur cu diamant veritabil > 6.50 > 40 >

Cercai de aur cu brilliant veritabil > 23.— > 250 >

Cercai de aur cu brilliant imitat > 3.50 > 6 >

Brățare de aur de tot felul > 10.— > 20 >

Broșe de aur de tot felul > 6.— > 20 >

Lanțuri de oroloj și de gît din argint > 1.— > 4 >

Cercai și inele de argint > —80 > 2 >

Brățare și broșe de argint > —80 > 5 >

Juvaere de tot felul dela 15 cr. (preț de facon) până la 15 fl., precum și amulete, ju-ju-uri, lanțuri, brățare, medalii broșe, ace de cravată, tabachiere și flitoare de țigarete, tacămurii, chibritelnițe, sugarete, nasturi de manșete etc.

Fiecare obiect de aur sau de argint e esaminat și probat din oficiu și pe fiecare bucată se poate vedea exact proba oficioasă (marca oficioasă); eu garantez în scris pe doi ani pentru mersul bun al oroloajelor mele. Toate comanda de la efectuezo imediat, pe lângă rambursul sau trimitere anticipativă a prețului, cu îngrijire.

Reparaturi de tot soiul se esecută bine și conștiențios.

Rugându-mă pentru numeroase binevoitoare comande, semnez cu deosebită stimă

JULIUS ERÖS,

[280] 1—24 Strada Cisnădiei 3. Sibiu. Strada Cisnădiei 3.
(Edificiul »Transilvania«).

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

a apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

ÎN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

La Librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain”

a teologilor din Blaj

1. „**Epistole către un preot tiner**” de Aloisiu Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „**Pregătire la moarte**”, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „**Duh muscălescu**”, narațiune de Bolanden (45 pag.) fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —